

Η αδυναμία σου πρέπει να σε οδηγεί στο Θεό

Paul Washer

illbehonest.com/greek

Έχω κουραστεί να ακούω Χριστιανούς να μου λένε, “Αδελφέ Πωλ, είμαι τόσο αδύνατος.” Εσύ λες, “Αδελφέ Πωλ, ξεκίνησες το κήρυγμα σου λέγοντας ότι εσύ είσαι αδύνατος. Τότε γιατί δεν μπορούμε να το πούμε εμείς;” Λοιπόν, θέλω να καταλάβετε τη φράση, και το περιεχόμενο της.

Πρώτα από όλα, δεν είσαι αδύνατος, και μπορώ να σου το αποδείξω αυτό. Την εβδομάδα που μας πέρασε, πόσο χρόνο ξόδεψες αρπάζοντας, και αγωνίζοντας να γνωρίσεις τον Θεό και τον Λόγο Του και στη προσευχή, ξέροντας ότι δίχως τον Θεό και το έργο Του εκ μέρους σου, δεν θα μπορείς να τα καταφέρεις; Ω, βλέπεις είναι πολύ εύκολο να λες, “Είμαι τόσο αδύνατος.” Το πρόβλημα σου δεν είναι ότι είσαι τόσο αδύνατος, το πρόβλημα σου είναι ότι νομίζεις ότι είσαι δυνατός. Μπορώ να σου το αποδείξω απλά με το να κοιτάξω πόσο αφιερώνεσαι στον Θεό. Βλέπεις; Το πρόβλημα μας δεν είναι ότι είμαστε πολύ αδύνατοι. Το πρόβλημα μας είναι ότι δεν αναγνωρίζουμε την αδυναμία μας. Το βλέπετε αυτό; Γι’ αυτό οι σπουδαιότεροι άνδρες και γυναίκες που χρησιμοποιήθηκαν από τον Θεό καθ’ όλη την Χριστιανική ιστορία φαίνεται να έχουν μόνο ένα κοινό πράγμα: αναγνώριζαν την αδυναμία τους.

Τώρα, κοιτάξτε αυτό που θέλω να σας δείξω, και είναι τόσο, τόσο σημαντικό. Η αδυναμία δεν είναι εμπόδιο στη δύναμη, η αδυναμία είναι ο καταλύτης της πνευματική δύναμης. Το πρόβλημα είναι λάθος αντίδραση. Έτσι πρώτα από όλα, χρειάζεται να αναγνωρίσεις κάτι, όλοι είναι αδύνατοι. Όλα εκείνα που απαιτούνται από εσένα στη Καινή Διαθήκη είναι απόλυτα ακατόρθωτα για τον φυσικό άνθρωπο. Ορίστε. Έτσι τώρα είμαστε όλοι στο ίδιο επίπεδο. Εγώ, εσύ, ο Spurgeon, ο John Piper, όλοι μας. Όλοι είναι αδύνατοι, αυτό είναι. Τώρα πλέον δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις την αδυναμία σαν δικαιολογία, επειδή όλοι είναι το ίδιο αδύνατοι. Κανένας δεν μπορεί να κάνει αυτά τα πράγματα. Κανένας. Έτσι αυτό είναι, είμαστε αδύνατοι. Η ερώτηση είναι, τι κάνουμε;

Τώρα, πολλοί άνθρωποι απλά λένε “αδυναμία”, επειδή οι Χριστιανοί συνηθίζουν να λένε, “Είμαι αδύνατος.” Άλλοι άνθρωποι το βρίσκουν πολύ βολικό να χρησιμοποιούν αυτή τη φράση. Γιατί; Επειδή μπορεί να τη χρησιμοποιούν σαν δικαιολογία για την αμαρτία τους. “Βλέπεις είμαι αδύνατος. Όλοι είναι αδύνατοι.” Αλλά ο σωστός τρόπος σκέψης εδώ είναι να αναγνωρίσεις την αδυναμία σου. Αυτό σε οδηγεί στο Θεό. Αμέσως στο Θεό! Πιστεύοντας με πίστη, ότι Αυτός είναι η πηγή που ισχυρίζεται ότι είναι. Ότι Αυτός είναι η πηγή και ο Βοηθός που ισχυρίζεται ότι είναι. Ότι Αυτός έχει απεριόριστους πόρους. Ότι Αυτός δεν μοιράζει με απληστία στα παιδιά, αλλά μας δίνει με αφθονία. Έτσι κοίταξε, το πρόβλημα σου είναι ότι δεν αναγνωρίζεις πραγματικά ότι είσαι αδύνατος. Ή, αναγνωρίζεις ότι είσαι αδύνατος, αλλά απλά μένεις εκεί στην αδυναμία σου. Το πράγμα είναι ότι η αδυναμία σου θα έπρεπε να σε οδηγεί στο Θεό, κάθε φορά! Αλλά εδώ είναι το πρόβλημα. Ας εισέλθουμε με την καρδιά σου να σε καταδικάζει, και ο Σατανάς να βοηθά την καρδιά σου να σε καταδικάζει.

Είδα κάποιαν χθες το βράδυ. Ξόδεψα αρκετό χρόνο μαζί τους, ένα πολύτιμο μικρό κοριτσάκι. Αναγνώρισε την αδυναμία της. Αναγνώρισε την ασθενικότητα της. Αναγνώρισε την αμαρτία της. Αναγνώρισε ότι υπάρχουν μερικά πράγματα στη ζωή της που δεν μπορούσε να ξεπεράσει αυτή τη στιγμή. Αλλά, να τι ήταν το πρόβλημα

της: έβλεπε την αμαρτία της, και λόγω του έργου του διαβόλου, και μερικές φορές της δικής μας καρδιάς που μας καταδικάζει, έβαζε τον εαυτό της στο κουτί της τιμωρίας, κάθε φορά που αμάρτανε. “Λοιπόν, δεν μπορείς να πας στο Θεό τώρα. Δεν μπορείς συνέχεια να τρέχεις πίσω σε Αυτόν. Αμάρτησες χθες και μετανόησες και ζήτησες συγχώρεση. Τώρα έκανες ακριβώς το ίδιο πράγμα σήμερα.” Εννοώ έτρεξες πίσω σε Αυτόν, είσαι απλά ένας υποκριτής. Δεν εκτιμάς τον Θεό. Δεν έχεις μεγάλη γνώμη για τον Θεό. Τι νομίζεις, ότι ο Θεός απλά σκορπίζει άφεση αμαρτιών σε όλους;

Δεν είναι αυτό που κάνουμε, και δεν είναι αυτό που σκεφτόμαστε; Κάνουμε μια αμαρτία, την οποία ήδη αμαρτήσαμε, και ήδη μετανόησαμε, και λόγω αυτής νομίζουμε ότι πρέπει να βάλουμε τους εαυτούς μας στο κουτί της τιμωρίας για λίγο τουλάχιστο, για μερικές μέρες, και να προσπαθήσουμε να επανακτήσουμε την εύνοια πριν να έρθουμε στο Θεό. Επειδή σκεφτόμαστε στην πραγματικότητα, “Εάν πηγαίνω πίσω κάθε φορά που το κάνω αυτό, αμέσως όχι μόνο να επιστρέψουμε και να ζητήσουμε συγχώρεση, αλλά προσδοκώντας συγχώρεση, δεν είναι υποκρισία; Αυτό δεν είναι να έχεις πολύ χαμηλή γνώμη για τον Θεό; Αυτό δεν είναι να θεωρείς τον Θεό σαν μια μηχανή συγχώρεσης;” Όχι, είναι βιβλικό!

Αυτό είναι που η φτώχεια του πνεύματος μας υποτίθεται θα κάνει σε μας. Και πάλι, ελπίζω ότι δεν το κηρύττω αυτό, σε άπιστους ανθρώπους της εκκλησίας που θα πουν, “Ω, εάν ο Θεός είναι τόσο καλός, θα αμαρτάνω συνέχεια, και απλά θα επιστρέφω και θα ζητώ συγχώρεση.” Ελπίζω ότι δεν μιλώ σε τέτοιου είδους ανθρώπους. Ελπίζω ότι μιλώ σε γνήσιους Χριστιανούς που πραγματικά θέλουν να γίνουν κάτι πού δεν είναι ακόμα. αλλά όταν βρουν τους εαυτούς τους αδύναμους, όταν βρουν τους εαυτούς τους αδύνατους, όταν βρουν τους εαυτούς τους να κάνουν την ίδια αμαρτία, κουλουριάζονται κάπου εδώ και περιμένουν. Μπορεί να διαβάζουν την Βίβλο τους για μερικές μέρες, να προσευχηθούν για ακόμα λίγες, να δείξουν στον Θεό ότι είναι πραγματικά ειλικρινείς πριν να πάνε εκεί, και πραγματικά να προσπαθήσουν να πάρουν κάποια συγχώρεση. Όχι!

Μια από τις μεγαλύτερες χαρές στη ζωή μου είναι όταν ανακάλυψα ότι την στιγμή που κάνω την αμαρτία που πάντα αμαρτάνω, η πρώτη μου αντίδραση πρέπει να είναι να αρπάξω και να κρατηθώ στο Χριστό. Όχι σαν ένας ζητιάνος, να σκέφτομαι, “Εδώ είμαι, πρέπει να με χτυπήσεις,” αλλά όχι! Να κρατηθώ στο Χριστό λέγοντας, “Πιστεύω τις υποσχέσεις σου! Είμαι σε ένα διαφορετικό βασίλειο. Είμαι ελεύθερος. Είμαι άγιος. Έχω φύγει από τον Αδάμ και την καταδίκη και τον Νόμο.

Όλα έχουν πληρωθεί πάνω σε εκείνο το ξύλο όταν Αυτός πέθανε. Τα ήξερε όλα! Τα έχει συγχωρέσει όλα! ΕΙΜΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ! Είναι απόλυτα εντυπωσιακό.